

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Καλλιθέα 18 / 12 / 2015

Αριθμός Απόφασης 4757

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604564
Fax : 213 1604566

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της υπ' αριθμ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθμ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30-12-13 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών
3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975/ Τ.Β'/17-04-2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
4. Την από **20/07/2015** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή, του του, με έδρα στην Αθήνα, οδός και **ΑΦΜ:**, καθώς και του με αριθμ. πρωτ./**30-11-2015** εγγράφου πρόσθετων λόγων που υπέβαλε στην υπηρεσία μας κατά με αριθμό/2015 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και της με αριθμό/2015 οριστικής πράξης έκτακτης εισφοράς οικον. έτους 2010 που εξέδωσε ο προϊστάμενος της ΔΟΥ Α' Αθηνών και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα,
5. Τις ανωτέρω οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού **φόρου Εισοδήματος** και έκτακτης εισφοράς του προϊσταμένου της ΔΟΥ Α' Αθηνών, καθώς και την από **22/05/15** έκθεση τακτικού ελέγχου φορολογίας Εισοδήματος της ίδιας ΔΟΥ, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την από 07/12/2015 εισήγηση του Α5 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από **20/07/2015** και με αριθμό πρωτοκόλλου **ενδικοφανούς προσφυγής** του του,, με έδρα στην Αθήνα, οδός και **ΑΦΜ:**, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. /**03-12-2013** εντολή ελέγχου του προϊσταμένου της ΔΟΥ Α' Αθηνών, διενεργήθηκε στον προσφεύγοντα τακτικός έλεγχος φορολογίας εισοδήματος, ΦΠΑ και λοιπών φορολογιών, διαχειριστικών περιόδων **2000 – 2011**, από τον οποίο διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, στις **16/10/2008** έλαβε από την τράπεζα **στεγαστικό δάνειο** (α/α σύμβασης) ποσού **1.700.000 €**, το οποίο δήλωσε στην υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος **οικ. έτους 2009**, με σκοπό την **αγορά κι την αποπεράτωση / βελτίωση ακινήτου**. Πράγματι ο προσφεύγων, με το υπ' αριθμ. /**16-10-2008** συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Αθηνών, αγόρασε ακίνητο (μειζονέτα) στη **θέση** Αττικής, έναντι τιμήματος 797.707,44 €, πλέον εξόδων που αναγράφονται στο συμβόλαιο ποσού 99.354,73 €, ήτοι συνολικού τιμήματος αγοράς μαζί με τα έξοδα συμβολαίου ποσού **897.062,17 €**.

Το επόμενο **οικ. έτος 2010**, στην υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος ο προσφεύγων επικαλέστηκε **ανάλωση κεφαλαίου** προηγούμενων ετών ποσού 786.557,09 €, η οποία προήρχετο από το υπερβάλλον ποσό του ανωτέρω δανείου το οποίο τελικά δεν χρησιμοποιήθηκε για την αγορά του ακινήτου, προκειμένου να καλύψει ποσά των τοκοχρεωλυτικών δόσεων του ιδίου και άλλων δανείων που κατέβαλε μέσα στο έτος.

Όμως, το εν λόγω δάνειο **ελήφθη αποκλειστικά για την αγορά ή την αποπεράτωση** του ανωτέρω ακινήτου και μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά και μόνο για την κάλυψη του τεκμηρίου αγοράς αυτού και όχι με το μέρος αυτού που δεν χρησιμοποιήθηκε ποσού **802.937,83 €** (ήτοι: 1.700.000 € - 897.062,17 €) να καλυφθεί τεκμήριο των τοκοχρεωλυτικών δόσεων του ιδίου ή άλλων δανείων.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων με το από **21/05/2015 υπόμνημά του**, σε απάντηση του από 07/05/2015 Σημειώματος Διαπιστώσεων του άρθρου 28 του ν. 4174/2013 προς τη ΔΟΥ Α' Αθηνών, προέβαλε μεταξύ άλλων ότι:

♦ Με το **16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό** (το οποίο χαρακτηρίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη ως *προσύμφωνο*), συνομολογήθηκε μεταξύ του προσφεύγοντος και των, και, η αγοραπωλησία ακινήτου (μειζονέτας) που βρίσκεται στη Αττικής, επί της οδού και και ως προκαταβολή, κατέβαλε στους πωλητές (από το υπόλοιπο δανείου), συνολικά, το ποσό των **852.292,56 €**, οπότε και εκπληρώθηκε ο σκοπός του δανείου όπως αυτός περιγράφετο στην υπ' αριθ. / 14-10-2008 δανειακή σύμβαση, ήτοι... «είτε η αγορά ακινήτου, είτε η αποπεράτωση / βελτίωση ακινήτου», και με το από **25/02/2009** ιδιωτικό συμφωνητικό, συναποφασίστηκε με τους πωλητές, η **κατάργηση** του ανωτέρω **ιδιωτικού συμφωνητικού** και η **επιστροφή** της καταβληθείσης **προκαταβολής**, η οποία πραγματοποιήθηκε στις **17/04/2009** ως η σχετική απόδειξη είσπραξης-εξόφλησης.

Προς διερεύνηση της πραγματοποίησης ή μη των ανωτέρω συναλλαγών, η φορολογική αρχή απέστειλε προς τους φερόμενους ως πωλητές του εν λόγω ιδιωτικού συμφωνητικού, αιτήματα, με τα οποία ζητείτο η προσκόμιση τραπεζικών εγγράφων από τα οποία να προκύπτει η κατάθεση των επιταγών που φέρονται να ελήφθησαν ως προκαταβολή κατά τη σύνταξη του στις 16/10/2008, καθώς και τραπεζικά παραστατικά εκταμίευσης των χρημάτων που φέρονται ότι επεστράφησαν στον προσφεύγοντα στις 25/02/2009 με την κατάργηση αυτού. Τέτοια έγγραφα όμως, δεν προσκομίστηκαν στη φορολογική αρχή.

Με βάση τα ανωτέρω, η **φορολογική αρχή δεν δέχθηκε τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα**, καθόσον **δεν προσκομίστηκαν επαρκή στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι του επιστράφηκε το σύνολο της προκαταβολής του ως άνω ιδιωτικού συμφωνητικού**.

♦ Με το από **21/09/2009** **ιδιωτικό συμφωνητικό**, ο προσφεύγων φέρεται να έλαβε ως **δάνειο** από τον, τμηματικά από 24/01/2009 έως 20/09/2009, το συνολικό ποσό των **400.000 €**, το οποίο φέρει βεβαία ημερομηνία, καθόσον έχει θεωρηθεί αυθημερόν το γνήσιο της υπογραφής τω συμβαλλόμενων μερών, από το αστυνομικό τμήμα

Η φορολογική αρχή **δεν δέχθηκε τους ισχυρισμούς** του προσφεύγοντα, καθόσον **δεν προσκομίστηκαν επαρκή στοιχεία** που να αποδεικνύουν ότι αυτός έλαβε το εν λόγω δάνειο.

Μετά τα ανωτέρω, η αρμόδια φορολογική αρχή (ΔΟΥ Α' Αθηνών), εξέδωσε:

Διαχειριστική Περίοδος 1/1-31/12/2009

- Την υπ' αριθμ./22-06-2015 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού **φόρου εισοδήματος**, με διαφορά τεκμαρτής δαπάνης ποσού 124.000,67 € και καταλόγισε φόρο εισοδήματος ποσού 47.572,43 €, πλέον προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας της δήλωσης σε ποσοστό 120% ποσού 57.086,92 € και συνολικού ποσού **104.659,35 €**, το οποίο βεβαιώθηκε στις 24/06/2015 (ΑΧΚ και ΑΤΒ),
- Την υπ' αριθμ./22-06-2015 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού **έκτακτης εισφοράς** (ν. 3833/2010), και καταλόγισε έκτακτη εισφορά ποσού 1.610,67 €, πλέον προσαυξήσεων λόγω μη δήλωσης σε ποσοστό 120% ποσού 1.932,80 € και συνολικού ποσού **3.543,47 €**, το οποίο βεβαιώθηκε στις 24/06/2015 (ΑΧΚ και ΑΤΒ)

Διαχειριστική Περίοδος 1/1-31/12/2010

Την υπ' αριθμ./22-06-2015 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού **φόρου εισοδήματος**, με διαφορά τεκμαρτής δαπάνης ποσού 278.310,47 € και καταλόγισε φόρο εισοδήματος ποσού 121.041,67 €, πλέον προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας της δήλωσης σε ποσοστό 98% ποσού 118.620,84 €, πλέον έκπτωσης λόγω υποβολής μέσω διαδικτύου ποσού 20,76 € και συνολικού ποσού **239.683,27 €**, το οποίο βεβαιώθηκε στις 24/06/2015 (ΑΧΚ και ΑΤΒ),

Διαχειριστική Περίοδος 1/1-31/12/2011

Την υπ' αριθμ./22-06-2015 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού **φόρου εισοδήματος**, με διαφορά τεκμαρτής δαπάνης ποσού 224.961,18 € και καταλόγισε φόρο εισοδήματος ποσού 99.108,57 €, πλέον προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας της δήλωσης 74% ποσού 73.340,34 € και συνολικού ποσού **172.448,91 €**, το οποίο βεβαιώθηκε στις 24/06/2015 (ΑΧΚ και ΑΤΒ),

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή καθώς και με το έγγραφο πρόσθετων λόγων, ζητά την **ακύρωση** ή την **τροποποίηση** των υπ' αριθμ./22-06-2015 και/22-06-2015 οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού **φόρου εισοδήματος** και **έκτακτης εισφοράς** αντίστοιχα, διαχειριστικής περιόδου 01/01/2009 – 31/12/2009, για τους κατωτέρω λόγους:

- i. Ότι οι εδώ προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 19 § 2 του Ν.2238/1994, αλλά και της αρχής της οικονομικής πραγματικότητας και του ρεαλισμού του φορολογικού δικαίου, ως προς το ζήτημα της μη αναγνώρισης μέρους του ποσού του ληφθέντος τραπεζικού δανείου ποσού 852.292,56 €,
- ii. Ότι επικουρικά η αμφισβήτηση της οικονομικής υπόστασης της συναλλαγής για την οποία συντάχθηκε το από 16-10-2008 προσύμφωνο αγοραπωλησίας, εκτός από εσφαλμένη, είναι και νομικώς αδιάφορη όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 19 § 2 του ν. 2238/1994,
- iii. Ότι οι εδώ προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 19 § 2 του Ν.2238/1994, αλλά και της αρχής της οικονομικής πραγματικότητας και του ρεαλισμού του φορολογικού δικαίου, ως προς το ζήτημα της μη αναγνώρισης του ληφθέντος ιδιωτικού δανείου εκ ποσού 400,000,00 €,
- iv. Ότι οι εδώ προσβαλλόμενες πράξεις έχουν εκδοθεί με πλημμελή αιτιολογία και κατά παράβαση των άρθρων 28 § 1, 34 και 64 του ν.4174/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 21 του Π.Δ 16/1989, δεδομένου ότι δεν ελήφθησαν υπόψη, άλλως δεν αξιολογήθηκαν ορθώς, τα προσκομισθέντα κατά το στάδιο του ελέγχου δικαιολογητικά έγγραφα, δεδομένου ότι επιπλέον η φορολογική αρχή δεν έκρινε ως εικονικά τα επικαλούμενα δάνεια,
- v. Ότι ο έλεγχος δεν έλαβε υπόψη του ποσό **8.064 €** που εισέπραξε ο προσφεύγων από την εταιρεία και αφορά εισπραχθείσα αποζημίωση - χειρουργικό επίδομα, και συνιστά ποσό που μειώνει την ετήσια δαπάνη του φορολογουμένου,
- vi. Ότι η επιβολή του φόρου βασίστηκαν σε ήδη καταργημένη εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών
- vii. Ότι η επιβολή φόρου βάσει τεκμηρίου με το οποίο αλλοιώνεται το πραγματικό οικονομικό περιστατικό, έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα 78§1 και 4§§1,5 του Συντάγματος,

- viii. Ότι η φορολογική Διοίκηση έδρασε κατά παράβαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου και της χρηστής διοίκησης,
- ix. Ότι ο επιβληθείς κατ' αντικειμενικό τρόπο (ήτοι με συντελεστή 2% ανά μήνα) πρόσθετος φόρος, αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας και στο άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α, και κατά παράβαση του άρθρου 1 § 8 του ν. 2523/1997 και της αρχής της χρηστής διοίκησης,
- x. Ότι κατά παράβαση της αρχής της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρύτερης (διοικητικής) κύρωσης και την αρχή της χρηστής διοίκησης, επιβλήθηκε πρόσθετος φόρος κατ' άρθρο 1 του Ν.2523/1997 σε ποσοστό 2% ανά μήνα, αντί της νεότερης και ελαφρύτερης κύρωσης με τη μορφή τόκου με επιτόκιο 8,769/6 κατ' έτος κατ' το άρθρο 53 του Ν 4174/2013.

- i. **Επειδή** όπως προκύπτει από το φάκελο της υπόθεσης, ο προσφεύγων στις 14/10/2008, συνήψε με την τράπεζα την υπ' αριθμ. /14-10-2008 **σύμβαση στεγαστικού δανείου, με σκοπό τη αγορά ακινήτου και την αποπεράτωση- βελτίωση αυτού**, ύψους **1.700.000 €**, το οποίο εκταμιεύτηκε άπαξ στις 16/10/2008, προς εξασφάλιση δε των απαιτήσεων που προέρχονταν από το Δάνειο αυτό, η τράπεζα ενέγραψε προσημείωση υποθήκης επί δύο ακινήτων του προσφεύγοντος και συγκεκριμένα **προσημείωση** ποσού **1.776.000 €** επί του αγορασθέντος με το παραπάνω δάνειο ακινήτου που κείται επί της οδού στη, καθώς και επί οροφодιαμερίσματος που βρίσκεται στον 5° όροφο επί της οδού στη, ποσού **264.000 €**. Ο προσφεύγων έλαβε το ανωτέρω δάνειο, με σκοπό την αγορά ενός ακινήτου και αποπεράτωση αυτού και συγκεκριμένα δυνάμει του υπ' αριθμ. 2008 Συμβολαίου Αγοραπωλησίας "Αυτοτελούς και Ανεξάρτητης Διακεκριμένης Ιδιοκτησίας" προέβη στην αγορά μίας μεζονέτας στη επί της οδού, εμβαδού 572,52 τ.μ. Το τίμημα που αναγράφηκε στο ως άνω συμβόλαιο, μετά των σχετικών εξόδων, ανερχόταν στο ποσό των 897.062,17€, τη δαπάνη δε αυτή, συμπεριέλαβε στον κωδικό 735 της υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του, οικονομικού έτους 2009. Περαιτέρω, ο προσφεύγων – όπως ισχυρίστηκε για πρώτη φορά με το υπ' αριθμ. /21-05-15 υπόμνημά του - θέλησε να προβεί στην αγορά ενός ακόμη ακινήτου στην επί της οδού και και για τον λόγο αυτό υπογράφηκε ανάμεσα στον προσφεύγοντα ως αγοραστή και στους, και, οποίος ενεργούσε ως νόμιμος εκπρόσωπος του, ως πωλητές, το από **16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό** (το οποίο χαρακτηρίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη ως **προσύμφωνο**) με το οποίο συμφωνήθηκε η αγοραπωλησία αυτοτελούς και διακεκριμένης κάθετης ιδιοκτησίας (μεζονέτας) επί της οδού στη, έναντι συνολικού ποσού **1.050.000 €**, το οποίο ωστόσο δεν περιλήφθηκε με τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, όπως απαιτείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων ΑΚ και Στο ιδιωτικό αυτό έγγραφο αναφέρεται ότι ο προσφεύγων έδωσε στους πωλητές **ως προκαταβολή το ποσό των 600.000 €**, δι' εκδόσεως επιταγών της Τράπεζας, ενώ συμφωνήθηκε ότι το υπόλοιπο ποσό των 450.000€, θα προήρχετο από προϊόν δανείου, που θα λάμβανε ο προσφεύγων. Προς απόδειξη δε των ισχυρισμών του, προσκόμισε στον έλεγχο την **από 06/11/2008 απόδειξη είσπραξης** ποσού **252.292,56 €** που φέρεται να κατέβαλε στους πωλητές και συγκεκριμένα, το ποσό αυτό φέρεται να κατεβλήθη στον δια οπισθογραφήσεως και παραδόσεως σε αυτόν, για λογαριασμό του ιδίου και των εκπροσωπούμενων από αυτόν υπόλοιπων πωλητών, της υπ' αριθμ. τραπεζικής επιταγής, με ημερομηνία εκδόσεως 06/11/2008. Ωστόσο, δυνάμει του από **25/02/2009 ιδιωτικού συμφωνητικού, καταργήθηκε** το από **16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό** (το οποίο είχε χαρακτηριστεί από τους συμβαλλομένους ως **προσύμφωνο**), καθόσον ο προσφεύγων φέρεται να υπαναχώρησε από την παραπάνω σύμβαση, και να του επιστράφηκε σε μετρητά το ήδη καταβληθέν από αυτόν ποσό των 852.292,56 € (ήτοι το ποσό που φέρεται να κατέβαλε στις 16/10/2008 ύψους 600.000 € και στις 06/11/08 ύψους 252.292,56 €)

Επειδή κατά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης οικονομικού έτους **2010**, ο προσφεύγων δήλωσε ως ποσό που μειώνει τη δαπάνη το ποσό των **145.000 €**, **με επίκληση σχηματισμού κεφαλαίου προηγούμενων ετών ποσού 786.557,09 €**, το οποίο προέρχεται από τη λήψη του ως άνω στεγαστικού δανείου, ενώ στον πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου, που συνυπέβαλε, δεν αποτύπωσε τη δαπάνη την οποία ισχυρίζεται ότι πραγματοποίησε δυνάμει του από 16/10/2008 ιδιωτικού συμφωνητικού.

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 19 § 2 του ν. 2238/1994** (ΦΕΚ Α' 151), ορίζεται ότι «Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζε-

ται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης. Τα ποσά αυτά ιδίως είναι: α) ..., β) ..., γ) Χρηματικά ποσά που προέρχονται από τη διάθεση περιουσιακών στοιχείων, δ) ..., ε) Δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17, το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης, στ) ..., ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο. Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 16 και 17, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών, ... Κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων των παραπάνω περιπτώσεων τα μειώνει και η διαφορά που προκύπτει λαμβάνεται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, εκτός αν τα ποσά αυτά έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους που καταβλήθηκαν και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού, ...»

Στην προκείμενη περίπτωση, ο προσφεύγων, προκειμένου να δικαιολογήσει ανάλωση κεφαλαίου παρελθόντων ετών, στα αφαιρετικά στοιχεία αποτύπωσε μόνο το ποσό των 897.062,17 €, το οποίο δαπάνησε για την αγορά κατοικίας, δυνάμει του υπ' αριθμ./16-10-2008 συμβολαίου αγοράς, ενώ δεν αποτύπωσε καθόλου το ποσό των 852.292,56 € που φέρεται να έδωσε ως προκαταβολή δυνάμει του από 16/10/2008 ιδιωτικού συμφωνητικού αγοραπωλησίας. Στα δε προσθετικά στοιχεία, ο προσφεύγων πέραν των εισοδημάτων από την άσκηση του επαγγέλματος του και από ακίνητα, δήλωσε το ποσό των 1.700.000 € ως πώληση περιουσιακών στοιχείων, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για το ποσό που εκταμιεύτηκε, βάσει της υπ' αριθμ. δανειακής σύμβασης που συνήψε με την τράπεζαγια τη χορήγηση στεγαστικού δανείου.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 9 § 2 του ν.4174/2013 (Α' 140) ορίζεται ότι «Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή τροποποιηθούν, λόγω αλλαγής της νομοθεσίας»

Επειδή με τις διατάξεις της 1037965/356/Α0012/ΠΟΛ.1094/23-3-1989 Εγκυκλίου, στεγαστικό δάνειο καλύπτει μόνο την αγορά του συγκεκριμένου ακινήτου και όχι άλλες δαπάνες και για να ληφθούν υπόψη τα δάνεια για κάλυψη τεκμηρίου, αυτά δεν πρέπει να είχαν ληφθεί για άλλο σκοπό. Επιπλέον, με τα υπ' αριθμ./21-11-2006,/30-11-2006,/14-09-2007,/28-12-2007,/30-07-2008 και/04-11-2008 έγγραφα του Υπουργείου Οικονομικών, διευκρινίστηκε ότι το αδιάθετο ποσό δανείου που λήφθηκε για αγορά κατοικίας, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη του τεκμηρίου των τοκοχρεωλυτικών δόσεων ή της εξόφλησης του υπολοίπου του δανείου, γιατί συνάφθηκε για έναν ορισμένο σκοπό και μόνο για το σκοπό αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και επομένως, σωστά η ΔΟΥ δεν δέχεται τη χρήση του υπολοίπου του δανείου προς ανάλωση κεφαλαίου,...

Επομένως, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν αναγνωρίζεται στον προσφεύγοντα η δυνατότητα της χρησιμοποίησης του υπολοίπου του ληφθέντος από την τράπεζα στεγαστικού δανείου για την κάλυψη των τοκοχρεωλυτικών δόσεων υφιστάμενων ή άλλων δανείων, αλλά και μελλοντικών δαπανών, οι οποίες εκφεύγουν του σκοπού του δανείου, καθόσον δεν συμπίπτει με τον σκοπό για τον οποίο ελήφθη το δάνειο, ο οποίος ήταν η αγορά και η αποπεράτωση/ βελτίωση ακινήτου και όχι η εξόφληση υφιστάμενου ή ληξιπρόθεσμου στεγαστικού δανείου.

Επειδή για τη χορήγηση στεγαστικού δανείου από τις τράπεζες, προηγείται της εκταμίευσης των χρημάτων αίτηση του δανειολήπτη στην οποία αναγράφονται μεταξύ των άλλων, το αιτούμενο ποσό δανείου καθώς και σε ποιο ακριβώς ακίνητο θα διαθέσει το προϊόν του δανείου, ούτως ώστε η τράπεζα να διενεργήσει έλεγχο τίτλων του ακινήτου και να εγγράψει υποθήκη ή προσημείωση επ' αυτού και στην προκείμενη περίπτωση η τράπεζα για να χορηγήσει στον προσφεύγοντα το στεγαστικό δάνειο των 1.700.000 €, **προσημείωσε** μεταξύ των άλλων, το ακίνητο επί της οδού και όχι το ακίνητο το οποίο ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι επρόκειτο να αγοράσει επί της οδού και στη για το οποίο είχε συνταχθεί το από 16/10/2008 ως άνω ιδιωτικό συμφωνητικό. Είναι επομένως προφανές ότι **το εν λόγω στεγαστικό δάνειο, χορηγήθηκε** στον

προσφεύγοντα για την αγορά ή την αποπεράτωση / βελτίωση του ακινήτου επί της οδούστη και ο ισχυρισμός του ότι το υπόλοιπο ποσό του δανείου χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να δοθεί προκαταβολή για το από 16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό “προσύμφωνο αγοραπωλησίας” για δεύτερο ακίνητο, **απορρίπτεται** καθόσον δεν συμπίπτει με τον σκοπό για τον οποίο συνήφθη το συγκεκριμένο δάνειο.

- ii. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο ΑΚ 1066: “*Η σύμβαση με την οποία τα μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να συνάψουν ορισμένη σύμβαση (προσύμφωνο) υπόκειται στον τύπο που ο νόμος ορίζει για τη σύμβαση που πρέπει να συναφθεί*”, ενώ στη διάταξη του άρθρου 1033 ΑΚ ορίζεται ότι “*η συμφωνία για τη μεταβίβαση κυριότητας ακινήτου απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο και μεταγραφή*”, **Επειδή** εν προκειμένω, από τα έγγραφα που προσκομίζει ο προσφεύγων, ήτοι το από **16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό** (το οποίο χαρακτηρίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη ως *προσύμφωνο*) με το οποίο συμφωνήθηκε η αγοραπωλησία αυτοτελούς και διακεκριμένης κάθετης ιδιοκτησίας (μεζονέτας) επί της οδού και στη, έναντι συνολικού ποσού **1.050.000 €**, η από 06/11/2008 απόδειξη είσπραξης ποσού 252.292,56 € και η από 25/02/2009 κατάργηση του από 16/10/2008 ιδιωτικού συμφωνητικού, **δεν έχουν περιβληθεί του τύπου** (συμβολαιογραφικού εγγράφου) αλλά είναι **ιδιωτικά έγγραφα, χωρίς βέβαιη χρονολογία**, αλλά και η από 17/04/2009 απόδειξη είσπραξης- εξόφλησης (η οποία φέρει θεώρηση γνησίου υπογραφής των τριών πωλητών και του προσφεύγοντος από το Α.Τ., με ημερομηνία 17/04/2009), ναι μεν φέρει βέβαιη χρονολογία, αλλά η αστυνομική αρχή δεν εξετάζει τη νομιμότητα ή την σκοπιμότητα, ούτε τεκμαίρεται αυτόματα η πραγματοποίηση της συναλλαγής ή των συναλλαγών που αναφέρεται στο έγγραφο, επειδή τίθεται η θεώρηση του γνησίου των υπογραφών,

Επειδή η φορολογική αρχή (ΔΟΥ Α' Αθηνών), προκειμένου να διερευνήσει αν όντως πραγματοποιήθηκαν οι ανωτέρω συναλλαγές απέστειλε στους φερόμενους ως πωλητές και έγγραφα με τα οποία ζητούνταν να προσκομιστούν τραπεζικά παραστατικά είσπραξης - κατάθεσης των επιταγών που αναφέρονται πως ελήφθησαν ως προκαταβολή κατά την σύνταξη του από 16/10/2008 ιδιωτικού συμφωνητικού, καθώς και τραπεζικά παραστατικά εκταμίευσης των ποσών που φέρονται ότι επέστρεψαν στις 17/04/2009 μετρητά στον προσφεύγοντα, λόγω της κατάργησης του από 16/10/2008 ιδιωτικού συμφωνητικού, πλην όμως οι εν λόγω πωλητές δεν προσκόμισαν οποιοδήποτε τραπεζικό παραστατικό, αντίγραφο των επιταγών που δόθηκαν ή άλλο στοιχείο που να αποδεικνύει την είσπραξη και κατάθεση στο λογαριασμό τους του ποσού των 600.000 € που φέρεται να κατέβαλε ο προσφεύγων ως προκαταβολή, καθώς και του ποσού των 252.292,56 € που φέρεται να κατέβαλε μεταγενέστερα, ούτε οποιοδήποτε παραστατικό εκταμίευσης τόσο του ποσού της προκαταβολής των 600.000 €, όσο και του ποσού των 252.292,56 €, συνολικά δε ποσού 852.292,56 €, τα όποια φέρονται ότι επέστρεψαν, σύμφωνα με την από 17/04/2009 απόδειξη είσπραξης στον προσφεύγοντα σε μετρητά. Πέραν αυτών, όσον αφορά το αντίγραφο της υπ' αριθμ. επιταγής, εκδόσεως, σε διαταγή του προσφεύγοντος, ποσού 252.292,56 €, ακόμη κι αν παραδόθηκε στον στις 06/11/2008, όπως αναγράφεται στο από 06/11/2008 ιδιωτικό έγγραφο απόδειξης είσπραξης, δεν αποδεικνύει ότι δόθηκε έναντι προκαταβολής για το ακίνητο για το οποίο φέρονται ότι υπέγραψαν το από 16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό “προσύμφωνο αγοραπωλησίας”, καθόσον οι ανωτέρω πωλητές είναι και οι πωλητές του ακινήτου που αγόρασε ο προσφεύγων δυνάμει του υπ' αριθμ./16-10-2008 συμβολαίου αγοραπωλησίας, επί της οδού στη, στο οποίο αναγράφεται ότι “ολόκληρο το ποσό του τιμήματος, ήτοι ποσό ευρώ 797.707,44 ευρώ πιστώνεται άτοκα και οι πωλητές δέχονται να το εισπράξουν από τον αγοραστή και αυτός υπεσχέθη και ανέλαβε την υποχρέωση με το παρόν συμβόλαιο, να το καταβάλει στους πωλητές, σε καθέναν κατά την αναλογία του, σε μετρητά μέχρι τις 16/12/2008 με δάνειο που θα πάρει για τον σκοπό αυτό, από την Τράπεζα ή οποιαδήποτε άλλη τράπεζα ή πιστωτικό Οργανισμό ή φορέα κατά τους όρους που χορηγούνται τα δάνεια αυτά με σκοπό την εξόφληση οφειλόμενου τιμήματος αγοράς...” και ως εκ τούτου, το ποσό αυτό **θα μπορούσε να είχε δοθεί ως δόση** για την αγορά του ακινήτου επί της οδούστη και όχι ως προκαταβολή για το ακίνητο για το οποίο υπεγράφη το από 16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό “προσύμφωνο αγοραπωλησίας” (..... και στη)

Επειδή, αν γίνει δεκτό ότι πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή που αναφέρεται στο από 16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό, το ποσό των **852.292,56 €** που δόθηκε ως προκαταβολή **θα έπρεπε να φορολογηθεί ως τεκμήριο απόκτησης περιουσιακών στοιχείων**, καθόσον ο προσφεύγων δεν είχε δυνατότητα βάσει των εισοδημάτων του στο οικ. έτος 2009 ή βάσει πίνακα ανάλωσης παρελθόντων ετών να καλύψει το ανωτέρω ποσό, δεδομένου ότι δεν είχε τη δυνατότητα

να καλύψει την εν λόγω τεκμαρτή δαπάνη με το δάνειο που έλαβε από την Τράπεζα, ποσού 1.700.000 €, αφού αυτό ελήφθη για την αγορά άλλου ακινήτου (.....).

Συνεπώς, από τα παραπάνω λεπτομερώς εκτεθέντα **δεν αποδείχτηκε η επιστροφή του συνόλου της προκαταβολής στον προσφεύγοντα**, την οποία ισχυρίζεται ότι κατέβαλε και σε κάθε περίπτωση **δεν αποδείχτηκε η πραγματοποίηση της συναλλαγής που αναφέρεται στο από 16/10/2008 ιδιωτικό συμφωνητικό.**

Εξάλλου, ακόμη και αν θεωρήσουμε ότι πραγματοποιήθηκε η ανωτέρω συναλλαγή, όπως αναλυτικά εκτέθηκε παραπάνω, ο προσφεύγων **δε νομιμοποιείται να χρησιμοποιήσει το ποσό αυτό προς κάλυψη τεκμηρίων**, καθώς προέρχεται από εκταμίευση στεγαστικού δανείου, το ποσό του οποίου δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για άλλον σκοπό πέραν από αυτόν που ορίζεται στη δανειακή σύμβαση.

- iii. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μη νομίμως η φορολογική αρχή δεν έλαβε υπόψιν της το δάνειο ποσού 400.000 € που σύναψε με ιδιώτη, το οποίο φέρει βέβαιη χρονολογία, πλην όμως η Φορολογική Αρχή, σε περίπτωση που φορολογούμενος επικαλείται δάνειο για περιορισμό της τεκμαρτής του δαπάνης, όπως εν προκειμένω, για να λάβει αυτό υπόψιν της, δεν αρκείται μόνο στην προσκόμιση του εγγράφου θεωρημένου με βέβαιη χρονολογία, αλλά υποχρεούται να ερευνήσει και τυχόν εικονικότητα αυτού.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ Α' 151), ορίζεται ότι «ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν, λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) χορήγηση δανείων προς οποιονδήποτε, εκτός αυτών προς εταιρίες ή κοινοπραξίες ή κοινωνίες από τα μέλη ή τους μετόχους των» και οι διατάξεις αυτές ερμηνεύτηκαν με τα 1108739/1772/15-05-2002 και 1020969/405/ Α0012/28-03-2007 έγγραφα του Υ.Ο. σύμφωνα με τα οποία: «η προτιθέμενη διαφορά τεκμηρίου μπορεί να καλυφθεί ή να περιοριστεί με δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17 του Κ.Φ.Ε. το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης, ... όταν ο φορολογούμενος επικαλείται δάνειο για τον περιορισμό της τεκμαρτής διαφοράς εισοδήματος της παρ.1 του άρθρου 19 του ν.2238/94 η φορολογούσα αρχή ερευνά σε κάθε περίπτωση την τυχόν εικονικότητα του δανείου. Ειδικότερα, ερευνά αν ο δανειστής είχε τη δυνατότητα να χορηγήσει το δάνειο, αν έγινε η ανάληψη του ποσού του δανείου σε προηγούμενο έτος ή κατά τη διάρκεια του έτους στο οποίο ο φορολογούμενος το επικαλείται, αν εκπληρώθηκαν εκτός της χροτοσήμανσης και οι τυχόν άλλες φορολογικές υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σχετική σύμβαση, καθώς επίσης και ο τρόπος εξόφλησης του δανείου, δεδομένου ότι οι τοκοχρεολυτικές δόσεις απόσβεσης των δανείων συνιστούν τεκμήρια για τον καταβάλλοντα (περίπτ.στ' άρθρου 17 του ν.2238/1994) (σχετ. 1108739/1772/Α0012/15-05-2002 έγγραφο) ...»

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, με το από 21/09/2009 ιδιωτικό συμφωνητικό δανείου- αναγνώρισης χρέους φέρεται ότι καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 2009 σε μετρητά στον προσφεύγοντα από τον το συνολικό ποσό των 400.000€ και ειδικότερα στις 24/01/09 ποσό 80.000€, στις 15/02/09 ποσό 70.000€, στις 11/04/09 ποσό 50.000€, στις 28/05/09 ποσό 50.000 €, στις 24/07/09 ποσό 50.000€, στις 10/09/09 ποσό 80.000€ και στις 20/09/09 ποσό 20.000€. Το εν λόγω ιδιωτικό συμφωνητικό σύμβασης δανείου αποτελεί ιδιωτικό έγγραφο **βέβαιης χρονολογίας**, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων και ΑΚ, καθώς φέρει θεώρηση γνησίου της υπογραφής των συμβαλλομένων μερών από αστυνομική αρχή, σύμφωνα δε με τα ανωτέρω, το ποσό του δανείου **θα μπορούσε να καλύψει τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν μετά τη θεώρησή του από την αστυνομική αρχή, ήτοι μετά την 21/09/2009 και επομένως, το ποσό των 400.000 € δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη δαπανών προγενέστερων της υπογραφής του ιδιωτικού συμφωνητικού.**

Επιπλέον, ούτε ο δανειστής, ούτε ο προσφεύγων δήλωσαν το εν λόγω ποσό του δανείου, στην υποβληθείσα Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος οικον. έτους 2010 (χρήση 2009), ενώ ο προσφεύγων δεν συμπεριέλαβε το ποσό αυτό στον πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου, τον οποίο συνυπέβαλε με τη Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος οικον. έτους 2010 (χρήση 2009), αλλά επικαλέστηκε αυτό για πρώτη φορά με το υπ' αριθμ./21-05-2015 υπόμνημα σε απάντηση του από 07/05/2015 σημειώματος διαπιστώσεων. Επίσης δεν προσκόμισε το ιδιωτικό συμφωνητικό στην αρμόδια ΔΟΥ προς χροτοσήμανση, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα Τελών Χαρτοσήμου.

Επειδή, από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν ενώπιον του ελέγχου **δεν αποδείχτηκε η εκταμίευση και η καταβολή σε αυτόν του ως άνω δανείου**, καθόσον δεν προσκομίστηκαν τραπεζικά παραστατικά, το γεγονός δε της μεταφοράς κεφαλαίων από τον στην Ελλάδα, δεν αποδεικνύει ότι μέρος των χρημάτων αυτών χρησιμοποιήθηκαν για τη χορήγηση δανείου στον προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτού **απορρίπτεται**.

- iv. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η έκθεση ελέγχου είναι αόριστη και δεν αποδεικνύει ούτε αιτιολογεί πλήρως και εμπειριστατωμένα με στοιχεία και διατάξεις τα πορίσματα του ελέγχου, στα οποία βασίστηκε η φορολογική αρχή για την έκδοση της προσβαλλόμενης καταλογιστικής πράξης πλην όμως όπως προκύπτει από την από 22/06/2015 έκθεση ελέγχου της ΔΟΥ Α' Αθηνών, τα πορίσματα του ελέγχου είναι **πλήρως ορισμένα, αποδεδειγμένα και αιτιολογημένα**.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου **28 § 2 του ν.4174/2013** (ΦΕΚ Α' 170) ορίζεται ότι «...*Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου, ...*»

Επειδή για το ποσό των **852.292,56 €**, που φέρεται να επεστράφη στον προσφεύγοντα μετά την ακύρωση του από **16/10/2008 ιδιωτικού συμφωνητικού** (το οποίο είχε χαρακτηριστεί από τους συμβαλλόμενους ως προσύμφωνο), στην έκθεση ελέγχου αξιολογείται κάθε προσκομιζόμενο από τον προσφεύγοντα έγγραφο ξεχωριστά, ενώ αναλύεται εκτενώς ο συλλογισμός του ελέγχου, σύμφωνα με τον οποίο κατέληξε στο πόρισμα ότι δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να αποδεικνύουν τη λήψη της επιστροφής του συνόλου της προκαταβολής, που ισχυρίζεται ότι κατέβαλε ο προσφεύγων, καθώς και την εν γένει πραγματοποίηση της συναλλαγής που αναφέρεται στο από 16/10/2008 Ιδιωτικό Συμφωνητικό. Ομοίως δε και για το ποσό των **400.000 €**, που φέρεται να έλαβε ο προσφεύγων από τον κ., δυνάμει της από **21/09/2009 δανειακής σύμβασης**, όπου ο έλεγχος για να καταλήξει στα πορίσματα του έλαβε υπόψιν του και συνεκτίμησε όλα τα προσκομιζόμενα έγγραφα, ενώ με δική του πρωτοβουλία ζήτησε να προσκομιστούν επιπλέον έγγραφα, ώστε να καταλήξει σε ασφαλή και δίκαια συμπεράσματα. Αξιολόγησε δε την αποδεικτική δύναμη κάθε εγγράφου αυτοτελώς και δικαιολόγησε πλήρως το πόρισμά του ότι δεν υπάρχει κάποια συσχέτιση ή ένδειξη ότι κεφάλαια που μεταφέρθηκαν από το εξωτερικό στην Ελλάδα διατέθηκαν για τη χορήγηση δανείου στον προσφεύγοντα.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου **65 του ν.4174/2013** (Α' 170) ορίζεται ότι «*Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου*»,

Επειδή τα στοιχεία που προσκόμισε ο προσφεύγων στη φορολογική αρχή, **δεν αποτελούν ισχυρά αποδεικτικά μέσα** που δύνανται να λειτουργήσουν επαρκώς, ώστε να τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς του, ενώ αντίθετα, η **έκθεση ελέγχου** περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου είναι δε πλήρως αιτιολογημένη και ορισμένη και αποτελεί πλήρη απόδειξη, κατά το άρθρο 171 §§ 1, 4 ΚΔΔ (ΣΤΕ 478/1998) και το άρθρο 28 § 2 του ν. 4174/2013, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα **απορρίπτεται**.

- v. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο έλεγχος δεν έλαβε υπόψη του το ποσό των **8.064 €** που αφορά την είσπραξη αποζημίωσης - χειρουργικού επιδόματος από την «.....»,

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου **78 του Συντάγματος**, ορίζεται ότι ουδείς φόρος επιβάλλεται και ουδεμία απαλλαγή ή εξαίρεση από τη φορολογία παρέχεται χωρίς τυπικό νόμο, που καθορίζει ειδικώς το είδος της περιουσίας και το εισόδημα στο οποίο αναφέρεται ο φόρος.

Επειδή προκειμένου κάποιο έσοδο του φορολογουμένου να **χαρακτηρισθεί ως εισόδημα** και να φορολογηθεί, εφόσον δεν θεωρείται ευθέως από τον ΚΦΕ ή από ειδική διάταξη νόμου ως εισόδημα, **πρέπει να διερευνηθεί εάν αυτό συγκεντρώνει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της έννοιας του εισοδήματος**, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί στη νομολογία με βάση τις αρχές του αστικού δικαίου και τις ειδικότερες διατάξεις των άρθρων 20-51 του Κ.Φ.Ε, στις οποίες απεικονίζεται, και βάσει των χαρακτηριστικών αυτών να καταταχθεί σε μία από τις κατηγορίες Α έως Ζ, που προβλέπονται στο άρθρο 4 του ανωτέρω κώδικα.

Επειδή κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων του Συντάγματος και του Κ.Φ.Ε. **ως εισόδημα φορολογείται**, έστω και αν δεν κατονομάζεται ρητώς στο νόμο, εφόσον υφίσταται περιοδικότητα και διαρκώς εκμεταλλεύσιμη πηγή αυτού, το αντάλλαγμα της προσωπικής εργασίας ή οι καρποί

περιουσιακών στοιχείων του φορολογουμένου και όχι και κάθε άλλη προσαύξηση της περιουσίας του, εκτός εάν αυτή δυνάμει ειδικής διατάξεως νόμου λογίζεται, για την υπαγωγή στο φόρο, ως εισόδημα. (Ν.Σ.Κ. 387/2005, 573/1994, Ν.Σ.Κ Τμ. Ε΄ 777/1999, ΣτΕ 2217/1988 - ΣτΕ 855/1986).
Επειδή στην προκείμενη περίπτωση το ως άνω επίδομα χειρουργείου, κατεβλήθη στον προσφεύγοντα από την ανωτέρω ασφαλιστική εταιρεία, στα πλαίσια του υπ' αριθμ. 1044668 ασφαλιστηρίου συμβολαίου, όχι για την κάλυψη χειρουργικών εξόδων με βάση συγκεκριμένα παραστατικά, αλλά ως εφάπαξ αποζημίωση (επίδομα), δεν έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος και είναι αφορολόγητο, αφού δεν υπάρχει ειδική διάταξη νόμου που να το υποβάλλει στη φορολογία εισοδήματος,
Επειδή το ανωτέρω ποσό που έλαβε ο προσφεύγων ως χειρουργικό επίδομα, **δεν έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος και είναι αφορολόγητο,** είναι δυνατή η χρησιμοποίηση αυτού για την μείωση της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης, και ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος γίνεται **δεκτός.**

vi. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η επιβολή του φόρου βασίστηκε στην υπ' αριθμ. 1037965/356/A0012/ΠΟΛ.1094/23-3-1989 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία έχει καταργηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2065/1992,

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου **5 § 9** του **ν.3323/1955** (Α' 214), όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 5 § 4 του ν. 1914/1990 (Α' 178), προβλεπόταν ότι: «ο προϊστάμενος της ΔΟΥ κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει, α) ... β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) Δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία», ενώ μετά την τροποποίησή του με τις εν λόγω διατάξεις, οι οποίες κωδικοποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου **19** του **ν. 2238/1994** και **ίσχυσαν κατά τις ελεγχόμενες χρήσεις**, ότι: «ε) Δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη της παραγράφου 5 αυτού του άρθρου, το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφ' όσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από τη πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης»,

Επειδή οι ανωτέρω διατάξεις όσον αφορά το σκοπό της λήψης δανείου, δεν έχουν μεταβληθεί με τις διατάξεις του ν.1914/1990,

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου **72 § 25** του **ν.4172/2013** (Α' 167), ορίζεται ότι «Από την έναρξη ισχύος του ν. 4172/2013 (Α' 287) παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του ν. 2238/1994 (Α' 151), συμπεριλαμβανομένων και όλων των κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση αυτού του νόμου» και με τις διατάξεις της **παρ. 1** του ίδιου άρθρου ότι «οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 71 του νόμου αυτού ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται και τις δαπάνες που πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά, με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων του άρθρου αυτού»

Επειδή επομένως ο έλεγχος των οικονομικών ετών πριν την 01.01.2014, γίνεται με τις διατάξεις του ν. 2238/1994 όπως ίσχυαν κατά έτος, οι διατάξεις της 1037965/356/A0012/ΠΟΛ.1094/23-3-1989 εγκυκλίου, καθώς και τα υπ' αριθμ./21-11-06,/30-11-06,/14-09-07,/28-12-07,/30-07-08 και/04-11-08 έγγραφα του Υπουργείου Οικονομικών, **ήταν σε ισχύ** και κατά συνέπεια ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα **απορρίπτεται.**

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται επιπλέον ότι με την **ΠΟΛ 1033/2013** Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται μεταξύ των άλλων ότι: «Δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία (π.χ. κίνηση λογ/σμών, οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που απέκτησε βεβαία χρονολογία πριν την ημερομηνία του εμβάσματος) γίνονται δεκτά, εφόσον από τα παραπάνω έγγραφα αποδεικνύεται ότι έχουν ληφθεί πριν την πραγματοποίηση του εμβάσματος, έστω και αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η οικεία δήλωση (δανείου)» και επομένως **δεν ορίζεται ρητά ο σκοπός του δανείου, απορρίπτεται** καθόσον οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην κάλυψη εμβασμάτων με χρηματικά ποσά που προέρχονται από λήψη δανείων και όχι για τη λήψη δανείων προκειμένου να γίνει κάλυψη τεκμηρίων όπως ισχύει στην προκείμενη περίπτωση.

vii. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η επιβολή φόρου βάσει τεκμηρίου με το οποίο αλλοιώνεται το πραγματικό οικονομικό περιστατικό, έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα **78§1** και **4§§1,5** του **Συντάγματος**,

Επειδή με το άρθρο **4** του **Συντάγματος** ορίζεται ότι: *“1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, ... 5. Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους”* και με το άρθρο **78 § 1** του Συντάγματος ορίζεται ότι: *«Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος»*,

Επειδή όπως συνάγεται από τις ανωτέρω διατάξεις, με τις οποίες καθορίζονται περιοριστικά τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολόγησης (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες, συναλλαγές) ως μαρτυρούντα φοροδοτική ικανότητα, και μεν ο κοινός νομοθέτης δεν εμποδίζεται, κατ' αρχήν, να θεσπίζει τρόπους τεκμαρτού προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης, οφείλει όμως και στην περίπτωση αυτή να αποβλέπει στη φορολόγηση πράγματι υφισταμένων, κατά τ' ανωτέρω, στοιχείων, καταστρώνοντας προς τούτο τεκμήρια αφ' ενός μεν συνάδοντα με τα διδάγματα της κοινωνικής πείρας, αφ' ετέρου δε μαχητά για το φορολογούμενο. Σύμφωνα δε με την κείμενη νομολογία, τα τεκμήρια αποτελούν **συνταγματικώς ανεκτό τρόπο προσδιορισμού της πραγματικής φοροδοτικής ικανότητας** του φορολογουμένου, δεδομένου ότι τόσο η βάση των τεκμηρίων (διάθεση του αναγκαίου για την πραγματοποίηση της δαπάνης εισοδήματος), όσο και τα συμπεράσματά τους (ύπαρξη αντίστοιχου εισοδήματος που διατέθηκε για τη δαπάνη), συνάδουν προς τα **δεδομένα της κοινής πείρας** και **είναι μαχητά** (ΣτΕ 2504/1991 επταμ, 2919/1999 επταμ, 1576/2002 επτ., 1340/2003, 1742/2013)

viii. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται **ΌΤΙ** παραβιάζεται η **αρχή της εμπιστοσύνης του διοικούμενου** προς τη διοίκηση, δεδομένου ότι η φορολογική αρχή αποδέχθηκε επανειλημμένα τα υποβαλλόμενα από αυτόν στοιχεία που μείωναν την τεκμαρτή δαπάνη, καθώς και η **αρχή της χρηστής διοίκησης**, δεδομένου ότι η φορολογική αρχή είχε αποδεχθεί σε προηγούμενο έτος την ίδια δαπάνη, απορρίπτεται καθόσον η φορολογική Αρχή εφάρμοσε τους νόμους, τις αποφάσεις και τις εγκυκλίους του Υ.Ο.

ix. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο επιβληθείς κατ' αντικειμενικό τρόπο (ήτοι με συντελεστή 2% ανά μήνα) πρόσθετος φόρος, αντίκειται στην **αρχή της αναλογικότητας** και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεδομένου ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης,

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου **1 § 1** του **ν. 2523/1997** (ΦΕΚ Α' 179) ορίζεται ότι: *«Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεση του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου: α), β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης, ...»*, με τις διατάξεις του άρθρου **2 § 4** του **ίδιου νόμου** ότι *«Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος ...»* και με τις διατάξεις του άρθρου **72 § 17** (πρώην 66) του **ν.4174/2013** (ΦΕΚ Α' 170) ότι: *«Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά φορολογία και χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας»*

Στην προκειμένη περίπτωση, κατ' εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, στην προσβαλλόμενη πράξη υπολογίστηκε φόρος λόγω ανακρίβειας ποσοστού **2%** ανά μήνα καθυστέρησης, περιοριζόμενο στο 120%, ενώ η διάταξη του άρθρου 53 του ν. 4174/2013, την εφαρμογή του οποίου επικαλείται ο προσφεύγων, έχει εφαρμογή για τον υπολογισμό των τόκων εκπρόθεσμης καταβολής μετά την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, σύμφωνα με το άρθρο 45 § 2 περ. δ' του νόμου 4174/2013,

Επειδή σε κάθε περίπτωση, ένα νομοθετικό μέτρο προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας μόνο αν δεν είναι πρόσφορο για την επιδίωξη και επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο νόμος, είτε υπερακοντίζει, προφανώς, το σκοπό αυτό (ΣτΕ 3177/2008, η οποία παραπέμπει στις ΣτΕ

3882/2007, 1006/2002) και συγχρόνως είναι υπέρμετρα επαχθές εν σχέσει με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και «συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους» ενώ με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 25 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης»

Σε αντίθεση με τα ανωτέρω, η υπεξαίρεση και ιδιοποίηση εσόδων του Δημοσίου εξαιτίας της διάπραξης φοροδιαφυγής, σαφέστατα «δεν συμβάλλει στη συμμετοχή – συνεισφορά – χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη» αλλά αντίθετα «προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και παραβιάζει τα χρηστά ήθη» (παρ. 1 άρθρου 5 του Συντάγματος).

Τέλος, με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 106 του Συντάγματος, ορίζεται ότι: «Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται ν' αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της Εθνικής Οικονομίας». Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι τα μέτρα που λαμβάνει η Διοίκηση σε βάρος του είναι αντίθετα με το άρθρο 25 του Συντάγματος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

- χ. **Επειδή** ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρύτερης διοικητικής κύρωσης και η αρχή της χρηστής διοίκησης, λόγω επιβολής κύρωσης με τη μορφή του πρόσθετου φόρου με συντελεστή 2% ανά μήνα, αντί της νεότερης και ελαφρύτερης κύρωσης με τη μορφή τόκου με επιτόκιο 8,76% κατ' έτος, **απορρίπτεται** καθόσον κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων **1 § 1** και **2 § 4** του **ν.2523/1997** σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου **72 § 17** του **ν. 4174/2013**, στην προσβαλλόμενη πράξη υπολογίστηκε φόρος λόγω ανακρίβειας ποσοστού **2%** ανά μήνα καθυστέρησης, περιοριζόμενο στο 120%, ενώ η διάταξη του άρθρου 53 του ν. 4174/2013, έχει εφαρμογή για τον υπολογισμό των τόκων εκπρόθεσμης καταβολής μετά την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, σύμφωνα με το άρθρο 45 § 2 περ. δ' του νόμου 4174/2013

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από **22/06/2015** έκθεση τακτικού ελέγχου φορολογίας Εισοδήματος, της ΔΟΥ Α' Αθηνών, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, εκτός των προαναφερόμενων περιπτώσεων, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες,

Αποφασίζουμε

Την **μερική αποδοχή** της από **20/07/2015** και με αριθ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του του, με έδρα την Αθήνα επί της οδού αρ. και **ΑΦΜ:**, και την **τροποποίηση** της υπ' αριθμ./2015 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και της υπ' αριθμ./2015 οριστικής πράξης έκτακτης εισφοράς οικονομικού έτους 2010 που εξέδωσε ο προϊστάμενος της ΔΟΥ Α' Αθηνών.

Κατόπιν αυτών τα συνολικά εισοδήματα του υπόχρεου επαναπροσδιορίζονται για το οικονομικό έτος 2010 ως ακολούθως:

Οικονομικό έτος 2010 (εισοδήματα 1/1 - 31/12/2009)	
Δηλωθέν Εισόδημα	37.066,36 €
Πλέον: Προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων βάσει ελέγχου	<u>124.000,67 €</u>
Εισόδημα κατ' έλεγχο	161.067,03 €
Μείον: Αποζημίωση από ασφαλιστική εταιρεία (ως άνω viii της παρούσας)	<u>8.064,00 €</u>
Φορολογητέο Εισόδημα με βάση την παρούσα	153.003,03 €

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου – Σύνολο καταλογιζομένων ποσών με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογητέα εισοδήματα Οικονομικού Έτους 2010

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	Βάσει ΔΗΛΩΣΗΣ		Βάσει ΕΛΕΓΧΟΥ		Βάσει ΑΠΟΦΑΣΗΣ	
	Ατομικό και τέκνων	της Συζύγου	Ατομικό και τέκνων	της Συζύγου	Ατομικό και τέκνων	της Συζύγου
A-B. ΑΚΙΝΗΤΑ	6.995,06 €		6.995,06 €		6.995,06 €	
Z. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ	30.071,30 €		30.071,30 €		30.071,30 €	
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	37.066,36 €		37.066,36 €		37.066,36 €	
Αρνητικά στοιχεία εισοδήματος που συμψηφίζονται						
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	37.066,36 €		37.066,36 €		37.066,36 €	
Διαφορά τεκμαρτής δαπάνης που προστίθεται			124.000,67 €		115.936,67 €	
ΑΘΡΟΙΣΜΑ	37.066,36 €		161.067,03 €		153.003,03 €	
Εκπτώσεις Δαπανών άρθρου 8 ν. 2239/1994	2.623,18 €		2.623,18 €		2.623,18 €	
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	34.443,18 €		158.443,85 €		150.379,85 €	

Οριστική Φορολογική Υποχρέωση Οικονομικού Έτους 2010

ΑΝΑΛΥΣΗ		ΔΗΛΩΣΗΣ	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ	Οριστική Φορολ. Υποχρέωση
Φορολογητέο εισόδημα	Ατομικό & τέκνων	34.443,18 €	158.443,85 €	150.379,85 €	115.936,67 €
	της συζύγου				
Φόρος	Πιστωτικό ποσό				
	Χρεωστικό ποσό	1.588,24 €	49.160,67 €	45.935,07 €	44.346,83 €
Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας/μη υποβολής 120%			57.086,92 €	53.216,20 €	53.216,20 €
Εισφορά Αλληλεγγύης					
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	για καταβολή	1.588,24 €	106.247,59 €	99.151,27 €	97.563,03 €
	για επιστροφή				
Αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά					

Έκτακτη Εισφορά (άρθ.5 ν.3883/10) Οικον. Έτους 2010
Οριστική Φορολογική Υποχρέωση Οικονομικού Έτους 2010

ΑΝΑΛΥΣΗ		ΔΗΛΩΣΗΣ	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ	Οριστική Φορολ. Υποχρέωση
Εισόδημα για επιβολή Έκτ.Εισφ.	Ατομικό & τέκνων	37.066,36 €	161.067,03 €	153.003,03 €	115.936,67 €
	της συζύγου				
Φόρος	Πιστωτικό ποσό				
	Χρεωστικό ποσό		1.610,67 €	1.530,03 €	1.530,03 €
Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας/μη υποβολής 120%			1.932,80 €	1.836,04 €	1.836,04 €
Σύνολο Έκτακτης Εισφοράς	για καταβολή		3.543,47 €	3.366,07 €	3.366,07 €
	για επιστροφή				

Συνολικά Καταλογιζόμενα Ποσά	Φόρος (€)	Προσαύξηση (€)	Σύνολο (€)
1. ΠράξηΠράξη Εισοδήματος	44.346,83 €	53.216,20 €	97.563,03 €
2. Πράξη Πράξη Έκτακτης Εισφοράς	1.530,03 €	1.836,04 €	3.366,07 €
Σύνολο Καταλογιζόμενων	45.876,86 €	55.052,24 €	100.929,10 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης
α/α

Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).